

FEM GRUNDE TIL AT INVESTERE EFTER FN'S VERDENSMÅL

FN og stort set alle verdens lande formulerede i 2015 de 17 verdensmål for bæredygtig udvikling (SDGs) og opfordrede specielt private virksomheder og investorer til at komme ind i kampen for at få dem opfyldt inden 2030. Men hvad får pensionskasser, banker og investeringsforeninger selv ud af at inddrage sult, fattigdom, fred og retfærdighed i deres investeringsbeslutninger?

Uklarheden kan være forklaringen på, at kun få danske institutionelle investorer endnu har taget verdensmålene til sig. Ifølge en ny undersøgelse fra Dansif drejer det sig om mindre end en femtedel, og det vel at mærke på et indledende undersøgelsesstadium. Blandt de få konkrete eksempler på investeringer er A.P. Møller Holdings nye samarbejde med PKA, PensionDanmark og Lægernes Pension om at investere i alt 550 mio. USD i afrikansk infrastruktur som el, vand og veje.

Nu kan "tvivlerne" orientere sig om investeringscasen i en ny rapport, "[The SDG Investment Case](#)". Den er udarbejdet af de FN tilknyttede organisationer, PRI, UN Global Compact og UNEP FI i samarbejde med revisionselskabet PwC og en række af verdens førende institutionelle investorer som CalPERS, J. P. Morgan, UBS og PGGM. De har sammenfattet fem hovedbegrundelser for at investere efter verdensmålene:

Den første begrundelse for at investere efter et eller flere af verdensmålene er ifølge den nye rapport, at det er en del af den såkaldte "fiduciary duty", som gælder for alle organisationer, der forvalter andre folks penge. De er generelt forpligtede til at inddrage alle faktorer, som har afgørende betydning for det finansielle afkast, herunder de væsentligste miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold, også kaldet ESG. Da der er global enighed om de 17 verdensmål, kan de betragtes som den bedste artikulation af ESG faktorerne.

Den anden begrundelse tager udgangspunkt i, at institutionelle investorer, som investerer i flere tusinde aktier, obligationer og andre værdipapirer i alle brancher overalt i verden, ifølge moderne investeringsteori kan betragtes som "universelle ejere". Det betyder, at de ejer en større eller mindre "slice" af det totale globale marked, og dermed er væksten og sundheden i den generelle verdensøkonomi helt afgørende for deres finansielle af-

kast af investeringerne. Ekstreme vejrforhold, miljøproblemer, korruption og flygtningestrømme kan betragtes som systemiske risici, som i første omgang kan ramme investorernes afkast i form af højere forsikringspræmier, reguleringer og skatter, og i sidste ende ødelægge markederne totalt. Her kan investorerne have en egeninteresse i at støtte verdensmålene, fordi deres formål netop er at skabe vækst, uden at kompromittere miljøet eller lægge unfair byrder på fremtidige generationer.

Den tredje begrundelse for at investere efter verdensmålene er, at de kan give adgang til helt nye forretningsmuligheder med et meget stort potentiale. Beregninger estimerer den samlede værdi til omkring 10% af det globale BNP og omkring 380 millioner arbejdspladser, især indenfor fødevarer og landbrug, byer, sundhed, energi og materialer.

Den fjerde og femte begrundelse består i at anvende verdensmålene til at identificere, kategorisere og måle henholdsvis de negative og de positive "impacts" af aktiviteterne i individuelle virksomheder og projekter. Det er særlig vigtigt for f.eks. infrastrukturprojekter, som endnu ikke vurderes så avanceret i forhold til ESG forhold som børsnoterede virksomheder.

Hidtil har ansvarlige investeringer i alle aktivklasser i stor udstrækning fokuseret på virksomhedernes risici, forretningsmuligheder, management og performance i forhold til disse. Men i hvor stor udstrækning det fører til positive resultater for samfundet og planeten har hidtil stået mere uklart. Nu foreslår PRI at tilføje "real-world-impact" baseret på de 17 verdensmål som en tredje performancefaktor for måling af investeringsafkast som supplement til det finansielle afkast og den finansielle risiko.

Verdensmålene er dermed en vej til at forstå og måle de sociale og miljømæssige konsekvenser af forretningsmæssige aktiviteter og beslutninger, og et sprog som investorerne kan anvende til at vise, hvordan inddragelse af ESG i investeringsbeslutningerne udover afkastet bidrager til at skabe den verden deres medlemmer og kunder ønsker at leve i.

Artiklen er skrevet af Erik Alhøj, direktør for Engagement International, som rådgiver institutionelle investorer om engagement og ansvarlige investeringer i samarbejde med MSCI ESG Research.